

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Magozwe / Magozwe

✎ Lesley Koyi

✉ Wiehan de Jager

✉ Boglárka Vermeki (hu)

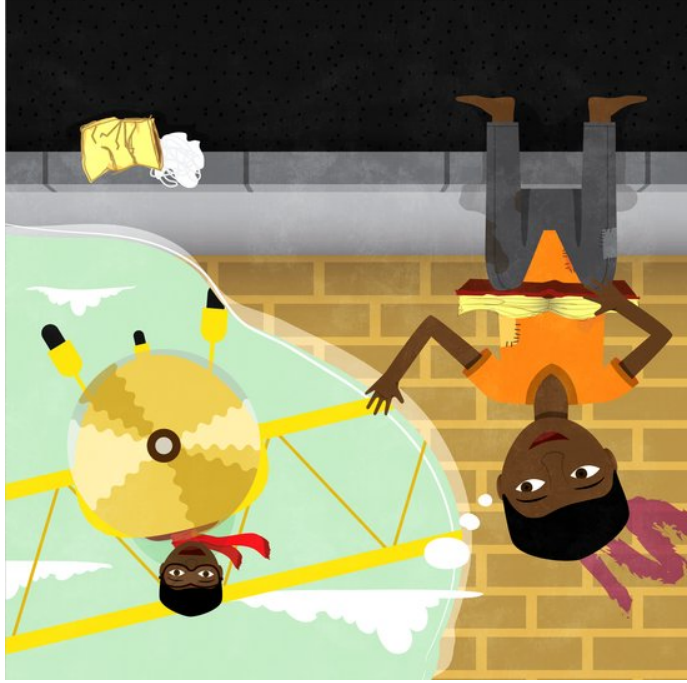

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Magozwe

Magozwe

✎ Lesley Koyi

✉ Wiehan de Jager

✉ Boglárka Vermeki

|| 5

☺ Magyar [hu] / English [en]

Nairobi forgalmas városában, messze a szerető családi otthonától, élt egy csapat hajléktalan fiú. Napról napra éltek. Egy reggel összeszedték a matracokat, amiken a hideg járdán aludtak. Hogy a hideget elűzzék, szemétből gyújtottak tüzet. Magozwe volt a legfiatalabb a fiúk között.

...

In the busy city of Nairobi, far away from a caring life at home, lived a group of homeless boys. They welcomed each day just as it came. On one morning, the boys were packing their mats after sleeping on cold pavements. To chase away the cold they lit a fire with rubbish. Among the group of boys was Magozwe. He was the youngest.

When Magozwe's parents died, he was only five years old. He went to live with his uncle. This man did not care about the child. He did not give Magozwe enough food. He made the boy do a lot of hard work.

...

Amikor Magozwe szülei meghaltak, ő még csak öt éves volt. A nagybátyja fogadta magához, de ő nem foglalkozott a fiúval. Nem adott neki elég ételt és sokat dolgoztatta.

Ha Magozwe panaszkodott vagy kérdezni mert valamit, a nagybátyja megütötte. Amikor a fiú megkérte nagybátyját, hogy hadd mehessen iskolába, a verés után ezt a választ kapta: “Túl buta vagy ahhoz, hogy tanuljál!” Magozwe három évi szenvedés után elszökött otthonról és az utcán kezdett élni.

...

If Magozwe complained or questioned, his uncle beat him. When Magozwe asked if he could go to school, his uncle beat him and said, “You’re too stupid to learn anything.” After three years of this treatment Magozwe ran away from his uncle. He started living on the street.

Magozwe a zöld tetejű ház kertjében üldögélt egy mesekönyvet olvasva, amikor Thomas megjelent és leült mellé. “Miről szól a történet?” - kérdezte Thomas. “Egy fiúról, aki tanár lesz.” - válaszolta Magozwe. “Mi a fiú neve?” - kérdezte Thomas. “Magozwe” - válaszolta Magozwe mosolyogva.

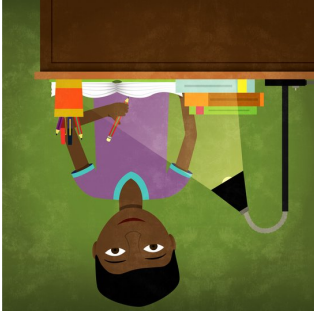
...

Magozwe was sitting in the yard at the house with the green roof, reading a storybook from school. Thomas came up and sat next to him. “What is the story about?” asked Thomas. “It’s about a boy who becomes a teacher,” replied Magozwe. “What’s the boy’s name?” asked Thomas. “His name is Magozwe,” said Magozwe with a smile.

Magozwe elkezdte az iskolát, ami nagyon nehéz volt. Sok dolgot kellett bepótolnia. Sokszor gondolt a pilótára és a focistára, akik a mesekönyvekben voltak. Ahogy ők sem, Magozwe sem adta fel.

...

Magozwe started school and it was difficult. He had a lot to catch up. Sometimes he wanted to give up. But he thought about the pilot and the soccer player in the storybooks. Like them, he did not give up.

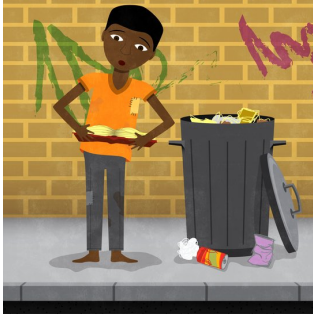

Az utcai élet nehéz volt, a legtöbb fiúnak napról napra kellett küzdenie az élelemért. Néha letartóztatták vagy megverték őket. Amikor betegek voltak, nem kaptak segítséget. Kéregétesből és újrahasznosítható műanyagok eladásából éltek. Az életem a rivális bandák támadásai is megnehezítették, ők a város különböző részeit akarták megszerezni.

...

Street life was difficult and most of the boys struggled daily just to get food. Sometimes they were arrested, sometimes they were beaten. When they were sick, there was no one to help. The group depended on the little money they got from begging, and from selling plastics and other recycling. Life was even more difficult because of fights with rival groups who wanted control of parts of the city.

Egy nap, amikor Magozwe egy kukában turkált, talált egy régi, szakadt mesekönyvet. Letörölte róla a koszt és a táskájába tette. Ezután minden nap elővette és a képeket nézegette. Nem tudott olvasni.

...

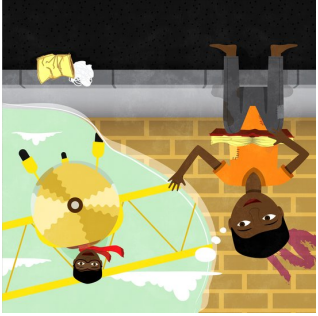
One day while Magozwe was looking through the dustbins, he found an old tattered storybook. He cleaned the dirt from it and put it in his sack. Every day after that he would take out the book and look at the pictures. He did not know how to read the words.

Így Magozwe két másik fiúval együtt beköltözött egy zöld tetejű ház egyik szobájába. Összesen tíz gyerek lakott ebben a házban, Cissy néivel, a férjével, három kutyával, egy macskával és egy öreg kecskével.

...

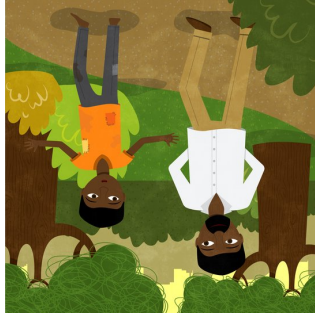
And so Magozwe moved into a room in a house with a green roof. He shared the room with two other boys. Altogether there were ten children living at that house. Along with Auntie Cissy and her husband, three dogs, a cat, and an old goat.

A képek egy fiú történetét mondták el, aki pilóta lett. Magozwe arra gondolt, hogy milyen jó lehet pilótának lenni. Neha a történetben lévő fiú helyébe képzelte magát.

...

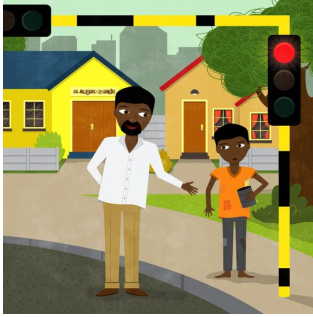
The pictures told the story of a boy who grew up to be a pilot. Magozwe would daydream of being a pilot. Sometimes, he imagined that he was the boy in the story.

A féltelmeit elmondta Thomasnak. Végül a férfinak sikerült meggyőznie arról, hogy sokkal jobb lesz az élete az új helyen.

...

He shared his fears with Thomas. Over time the man reassured the boy that life could be better at the new place.

Hideg volt és Magozwe az út szélén kéregetett. Ekkor egy férfi lépett oda hozzá. "Szia! Thomas vagyok. Nem messze innen dolgozom, a munkahelyemen ehethnél valamit." - mondta a férfi. Egy sárga házra mutatott, aminek kék volt a teteje. "Elmész oda enni?" - kérdezte. Magozwe a férfira nézett, és így válaszolt: "Talán". Majd arrébb ment.

...

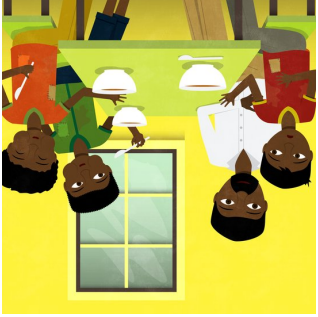
It was cold and Magozwe was standing on the road begging. A man walked up to him. "Hello, I'm Thomas. I work near here, at a place where you can get something to eat," said the man. He pointed to a yellow house with a blue roof. "I hope you will go there to get some food?" he asked. Magozwe looked at the man, and then at the house. "Maybe," he said, and walked away.

Magozwe sokat gondolt erre a helyre és arra, hogy milyen lehet iskolába járni. De mi van akkor, ha a nagybátyjának igaza van és ő túl buta ahhoz, hogy tanuljon? Nagyon félt. "Talán jobban járok, ha az utcán élek tovább," gondolta.

...

Magozwe thought about this new place, and about going to school. What if his uncle was right and he was too stupid to learn anything? What if they beat him at this new place? He was afraid. "Maybe it is better to stay living on the street," he thought.

A következő hónapokban a hajléktalan fiúk sokat látták Thomast. A férfi szeretett beszélgetni, főleg olyanokkal, akik az utcán éltek. Thomas szeretne meghallgatni a történetüket. Mindig komoly és türelmes volt, soha nem volt udvariatlan vagy tiszteletlen. Nehány fiú elkezdett ebédelni jární a kék tetejű sárga házba.

...

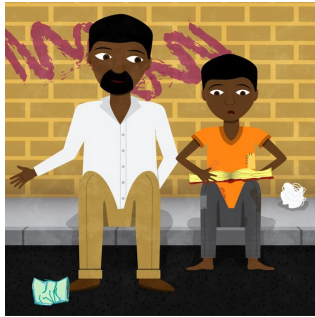
Over the months that followed, the homeless boys got used to seeing Thomas around. He liked to talk to people, especially people living on the streets. Thomas listened to the stories of people's lives. He was serious and patient, never rude or disrespectful. Some of the boys started going to the yellow and blue house to get food at midday.

Magozwe tizedik születésnapja környékén Thomas egy új mesekönyvet adott a fiúnak. Ez a történet egy falusi fiúról szólt, akiből híres focista lett. Thomas sokszor felolvasta a történetet Magozwe-nak. Aztán egyik nap, így szólt: "Szerintem itt az ideje, hogy iskolába menj és megtanulj olvasni. Mit gondolsz?" Thomas elmagyarázta a fiúnak, hogy ismer egy olyan iskolát, ahol a gyerekek nemcsak tanulnak, hanem ott is laknak.

...

Around Magozwe's tenth birthday, Thomas gave him a new storybook. It was a story about a village boy who grew up to be a famous soccer player. Thomas read that story to Magozwe many times, until one day he said, "I think it's time you went to school and learned to read. What do you think?" Thomas explained that he knew of a place where children could stay, and go to school.

Magozwe éppen a járdán ült és a könyvét nézegette, amikor Thomas leült mellé. "Miről szól a történet?" kérdezte Thomas. "Egy fiúról, aki pilóta lesz." - válaszolta Magozwe. "Mi a fiú neve?" - kérdezte Thomas. "Nem tudom. Nem tudok olvasni." - mondta Magozwe halkán.

...

Magozwe was sitting on the pavement looking at his picture book when Thomas sat down next to him. "What is the story about?" asked Thomas. "It's about a boy who becomes a pilot," replied Magozwe. "What's the boy's name?" asked Thomas. "I don't know, I can't read," said Magozwe quietly.

Amikor csak találkoztak Magozwe saját életéről mesélt Thomasnak. Mesélt a nagybátyjáról, és hogy miért szökött el otthonról. Thomas nem beszélt sokat, és soha nem mondta meg Magozwe-nak, hogy mit tegyen, de mindig figyelmesen meghallgatta. Néha ebéd közben is beszélgettek a kék tetejű házban.

...

When they met, Magozwe began to tell his own story to Thomas. It was the story of his uncle and why he ran away. Thomas didn't talk a lot, and he didn't tell Magozwe what to do, but he always listened carefully. Sometimes they would talk while they ate at the house with the blue roof.